

Liberec, dne 2. 10. 2020

Č. j.: MZP/2020/540/564

Sp. zn.: ZN/MZP/2020/540/111ZN/MZP/2020/540/111

ROZHODNUTÍ

Ministerstva životního prostředí o odvoláních:

1. Mysliveckého sdružení NOVÝ DVŮR, z.s. se sídlem Bryksova 763/46, Černý Most, 198 00 Praha 9, zastoupeného spol. ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o. se sídlem Truhlářská 13, 110 00 Praha z 9. 7. 2020, ve znění doplnění z 27. 7. 2020,
2. Ing. Jiřího Martínka, Jílové u Držkova 94, 468 22 Železný Brod, doručeno 8. 7. 2020, ve znění doplnění doručeno dne 5. 8. 2020
3. Mgr. Františka Lufinky, Těpeřská 481, 468 22 Železný Brod, doručeno 8. 7. 2020,
4. P. Martina Blažka, Hrubá Horka 97, 468 22 Železný Brod a p. Martiny Fendrychové, Jílové u Držkova 143 468 22 Železný Brod z 9. 7. 2020,

proti rozhodnutí **Krajského úřadu Libereckého kraje** (dále též „příslušný úřad“ nebo „krajský úřad“), ze dne 8. 6. 2020, **č. j. KULK 29386/2020, OŽPZ 467/2020** (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo dle § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, dále jen „zákon“), rozhodnuto, že záměr „Linka na zpracování bioodpadů Jílové u Držkova“ oznamovatele BioImpro s.r.o., Lipská 4705, 460 03 Chomutov, IČO 25474189 (dále jen „oznamovatel“) nemá významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle zákona.

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy V (dále jen „ministerstvo“ nebo „odvolací orgán“), jako odvolací orgán příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanovením § 21 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“),

rozhodlo takto:

1. podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání Mysliveckého sdružení NOVÝ DVŮR, zastoupeného spol. ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o. z 9. 7. 2020, doplněné dne 27. 7. 2020

z a m í t á

a napadené rozhodnutí č.j. KULK 29386/2020, OŽPZ 467/2020 ze dne 8. 6. 2020

s e p o t v r z u j e .

2. podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání Ing. Jiřího Martínka doručeného 8. 7. 2020, doplněného dne 5. 8. 2020, Mgr. Františka Lufinky, doručeného 8. 7. 2020, p. Martina Blažka a p. Martiny Fendrychové z 9. 7. 2020

z a m í t a j í j a k o n e p ř í p u s t n á .

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad (jako příslušný úřad dle § 3 zákona) zahájil dne 20. 4. 2020 na základě předložení oznámení záměru „Linka na zpracování bioodpadů Jílové u Držkova“ (dále jen „záměr“) zjišťovací řízení dle zákona, jehož účelem bylo zjištění, zda předložený záměr bude posuzován v celém rozsahu zákona. Oznámení bylo rozesláno dotčeným samosprávním celkům, tj. Libereckému kraji a obci Jílové u Držkova, a dotčeným orgánům veřejné správy. Po provedeném zjišťovacím řízení vydal příslušný úřad rozhodnutí – závěr zjišťovacího řízení, ve kterém konstatoval že záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude dále posuzován v celém rozsahu zákona. Rozhodnutí bylo doručeno veřejnou vyhláškou, vyvěšením na úřední desce krajského úřadu od 9. 6. 2020. Doručeno tedy bylo podle § 25 odst. 2 správního řádu 15. dnem po vyvěšení, tj. v tomto případě dne 24. 6. 2020.

Proti rozhodnutí se odvolali:

Myslivecké sdružení NOVÝ DVŮR, z. s. zastoupené spol. ŘANDA HAVEL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o. (odvolání podané dne 9. 7. 2020, doplněné dne 27. 7. 2020), Ing. Jiří Martínek (odvolání doručené dne 8. 7. 2020, doplněné dne 5. 8. 2020 s přílohou označenou jako námítka Vojtěcha a Veroniky Jägerových), Mgr. František Lufinka (odvolání doručené dne 8. 7. 2020), p. Marek Blažek a p. Martina Fendrychová (odvolání podané dne 9. 7. 2020).

Dále byl u krajského úřadu dne 5. 8. 2020 podán návrh obce Jílové u Držkova na přezkumné řízení vůči napadenému rozhodnutí a vyjádření obce Vlastiboř z 25. 7. 2020 k napadenému rozhodnutí.

Odvolací orgán se nejprve z úřední povinnosti zabýval otázkou, zda odvolání byla podána včas, a zda jsou přípustná. Ze správního spisu vyplývá, že odvolání Mysliveckého sdružení NOVÝ DVŮR, z. s., Ing. Jiřího Martínka, Mgr. Františka Lufinky, p. Marka Blažka a p. Martiny Fendrychové byla podána včas, když rozhodnutí bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 24. 6. 2020 a lhůta pro podání odvolání skončila dne 9. 7. 2020.

Podle § 7 odst. 6 zákona má právo podat odvolání proti rozhodnutí o závěru zjišťovacího řízení pouze oznamovatel a dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i), bodě 2 zákona. Dotčenou veřejností se podle § 3 písm. i), bodu 2. zákona, rozumí cit.: *právnícká osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob.* Myslivecké sdružení NOVÝ DVŮR, z. s. je zapsáno ode dne 1. 1. 2014 v obchodním rejstříku jako zapsaný spolek, jehož účelem je ochrana přírody a krajiny a společné provádění myslivosti. Odvolací orgán tedy konstatuje, že toto včas podané odvolání je přípustné.

Ing. Jiří Martínek, Mgr. František Lufinka, p. Marek Blažek a p. Martina Fendrychová podali odvolání jako fyzické osoby, nejsou dotčenou veřejností ve smyslu § 3 písm. i), bodu 2 zákona a jejich odvolání jsou tedy nepřipustná. Mgr. František Lufinka se sice označil za dotčenou veřejnost dle § 3 písm. i), bodu 2 zákona z titulu vlastnictví sousední parcely, avšak citované

ustanovení se na něj nevztahuje, neboť není právnickou osobou uvedenou v tomto ustanovení. Jako vlastník sousední parcely by mohl být dotčenou veřejností podle § 3 písm. i) bodu 1 zákona, ta však nemá právo podat odvolání dle § 7 odst. 6 zákona.

Ze spisového materiálu zjistil odvolací orgán následující:

Dne 15. 4. 2020 obdržel krajský úřad oznámení záměru zpracované dle přílohy č. 3 zákona (dále jen „oznámení“). Oznámení mělo všechny náležitosti včetně příloh stanovených přílohou č. 3 zákona. Nad rámec náležitostí byla přiložena rozptylová a hluková studie a stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru odpadů ke zpracování bioodpadů č.j. MZP/2020/720/176 ze dne 20. 1. 2020. Oznámení záměru bylo dne 20. 4. 2020 v souladu s § 6 odst. 6 zákona zveřejněno a zasláno k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům (obec Jílové u Držkova a Liberecký kraj). Posuzování záměru v celém rozsahu zákona nikdo nenavrhol, veřejnost ani dotčená veřejnost se k záměru ve lhůtě nevyjádřila. Po provedeném zjišťovacím řízení dospěl krajský úřad k závěru, že záměr nemůže mít natolik významný vliv na životní prostředí, aby jej bylo nutno posuzovat v celém rozsahu zákona. Obdržená vyjádření krajský úřad v odůvodnění závěru zjišťovacího řízení vypořádal, a to na str. 3-5 napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí bylo zveřejněno dne 9. 6. 2020 na úřední desce Libereckého kraje a na úřední desce obce Jílové u Držkova dne 29. 6. 2020.

Krajský úřad neshledal podmínky pro vyřízení odvolání postupem podle ust. § 87 správního řádu a dne 6. 8. 2020 předal spisovou dokumentaci odvolacímu orgánu.

Myslivecké sdružení – NOVÝ DVŮR, z.s. (dále též „odvolatel“) odůvodňuje své odvolání takto:

Obává se realizace záměru, který podle něj přináší mnoho negativních dopadů, dále specifikovaných, které nebyly krajským úřadem v napadeném rozhodnutí vůbec vyhodnoceny anebo byly vyhodnoceny zcela nedostatečně. Odvolatel považuje napadené rozhodnutí za nesprávné zejména z hlediska nedostatečného posouzení produkce následujících emisí:

Vliv záměru na stav povrchových a podzemních vod

Záměr může mít podstatný dopad na stav povrchových a podzemních vod. Provoz zařízení bude spojen s nutností využívání a spotřeby užitkové vody. Voda má být v zařízení využívána k ředění vstupních surovin (přijímaných bioodpadů), provozu pračky vzduchu u biofiltru a k provozu sociálního zázemí. Podle oznámení má celková spotřeba vody v běžném provozu zařízení činit asi 3 664 m³/rok.

Odvolatel se domnívá, že v důsledku provozu zařízení dojde k nezanedbatelnému zvýšení spotřeby vody a zvýšení produkce odpadních vod. V budoucích letech se očekává zhoršení dopadů sucha v ČR a nedostatek vody. Při posouzení vlivu záměru na životní prostředí musí být zohledněno, jaký reálný dopad může mít provoz zařízení na budoucí hospodaření s vodou a zásoby vody v dané lokalitě, což napadené rozhodnutí nezkoumá, omezuje se pouze na konstatování, že spotřeba vody bude zajištěna využitím dešťových vod a z vodovodu, a že zdroje mají dostatečnou kapacitu. Jako důkaz navrhuje odvolatel predikci průměrné teploty vzduchu 1981-2090 ze zdroje CzechGlobe.

Podle odvolatele nelze ani pominout skutečnost, že zařízení má sloužit k nakládání s potenciálně nebezpečnými odpady (jako jsou jateční odpady, oleje, odpady z kuchyní a jídelen apod.), jež mají specifické vlastnosti, a při jejich úniku může dojít ke kontaminaci. V případě havarijního stavu může být zařízení rizikové jako zdroj potenciálního znečištění podzemních a povrchových vod. I tato skutečnost měla být podle odvolatele vzata v potaz, neboť to vyplývá z § 5 odst. 1 zákona, podle nějž posuzování zahrnuje zjištění, popis, posouzení a vyhodnocení

předpokládaných přímých i nepřímých významných vlivů provedení i neprovedení záměru na životní prostředí, a zejména z odst. 3, které stanoví, že při posuzování záměru se hodnotí vlivy na životní prostředí při jeho přípravě, provádění, provozování i jeho případném ukončení a posuzují se vlivy související s běžným provozováním záměru i vlivy vyplývající z jeho zranitelnosti vůči závažným nehodám nebo katastrofám, které jsou pro daný záměr relevantní. Napadené rozhodnutí však tento možný dopad nijak neřeší.

Vliv záměru na zvýšení dopravní zátěže a produkci hluku a vibrací

Odvolatel je toho názoru, že záměr bude mít významný dopad na zvýšení dopravní zátěže v obci Jílové. Dle oznámení má být dovoz bioodpadů do zařízení 275 dní v roce, předpokládaný příjem je 25,5 tun bioodpadů za den přivážených převážně těžkými nákladními automobily. V areálu má být doprava a manipulace prováděna nakladačem, přičemž zvýšení činí 500 provozních hodin za rok. Odvolatel poukazuje na zvýšený hluk, prašnost, vibrace a další emise a citelné zasažení občanů Jílového dopravou a hlukem, neboť příjezdová komunikace protíná přímo obytnou část obce.

Podle odvolatele vycházel krajský úřad nesprávně z předpokladu, že doprava se má zvýšit v denní době o 2 nákladní vozy, 2 lehké a 4 osobní. Tyto údaje jsou v rozporu s oznámením, na str. 9 rozptylové studie a str. 9 hlukové studie. Rozpor odvolatel spatřuje v tom, že krajský úřad zahrnul do nové dopravy pouze dopravu vzniklou dovozem bioodpadů do zařízení, nikoliv dopravu vzniklou vývozem výstupních surovin, tj. nevyužitelných částí odpadů a digestátu ze zařízení, což je nezanedbatelná část dopravní zátěže. Krajský úřad nezohlednil ani to, že počet průjezdů vozidel bude ve výsledku dvojnásobný.

Odvolatel míní, že skutečný nárůst dopravy může být podstatně vyšší, než je uvedeno v oznámení, neboť není zaručeno, že vozidla budou vždy naložena s plnou užitnou hmotností. Zvýšení dopravní zátěže tak odvolatel považuje za významné, nežádoucí emise plynoucí z nákladní dopravy (hluk, prašnost, vibrace a emise CO₂) mohou při dlouhodobém působení přivodit obyvatelům zdravotní obtíže a mohou též negativně ovlivnit technický stav domů v blízkosti příjezdových komunikací. Zvýšená nákladní doprava bude vést i ke snížení klidu a pohody bydlení v obci.

Odvolatel si je vědom toho, že oznamovatel předložil hlukovou studii, považuje ji však za pochybnou, když vychází z měření hlukového pozadí v roce 2014. Považuje za překvapivé i to, že krajský úřad neměl potřebu analýzy aktuálních dat a vystačil si se studií z roku 2014 navíc pro jiný záměr.

Vliv záměru na kvalitu ovzduší

Z pohledu odvolatele bude vliv na kvalitu ovzduší v obci zásadně negativní. Odvolatel popisuje vlastnosti jednotlivých látek emitovaných záměrem, tj. amoniaku, sirovodíku a oxidu dusičitého. Sám odvolatel upozorňuje podle odvolatele v oznámení na rizika spojená s vypouštěním těchto látek do ovzduší s tím, že bude muset být zajištěn biologický dozor nad zařízením s vyhodnocením obsahu těchto látek. Odvolatel je však přesvědčen, že posouzení možných rizik spojených s vypouštěním těchto látek musí být provedeno již v rámci zjišťovacího řízení, s případnou analýzou rizik nelze čekat ex post až po zahájení provozu zařízení.

Dále odvolatel konstatuje, že dojde ke zvýšení prašnosti po zahájení provozu zařízení, za rizikový považuje i zápach s ohledem na zástavbu v obci Jílové cca 70 m od areálu. Odvolatel přepokládá zasažení obyvatel Jílového vzniklými emisemi a tvrzení oznamovatele, že maxima krátkodobých i průměrných ročních koncentrací emisí se budou vyskytovat pouze v ploše zemědělského areálu, případně v ploše bez zástavby s vyšší nadmořskou výškou západně od areálu, považuje za

úsměvné. Odvolatel je toho názoru, že při převládajícím jižním až západním větru budou naopak místní občané mezi prvními, kdo tyto emise pocítí.

Odvolatel tvrdí, že obyvatelé obce Jílové jsou již nyní každodenně vystaveni zápachu z provozu stávající bioplynové stanice. Zápach amoniaku a dalších škodlivin bývá při silném proudění větru cítit na vzdálenost i několika set metrů až kilometrů. Odvolatel je toho názoru, že po zprovoznění zařízení bude koncentrace amoniaku a dalších škodlivin v ovzduší ještě vyšší, což může významně poškodit životní prostředí a zdraví občanů, což nelze ignorovat. Zpracování bioodpadů má probíhat 365 dní v roce, občané tedy budou vystaveni dennodenně emisím z tohoto provozu. Odvolatel nesouhlasí s tím, že krajský úřad převzal za své tvrzení odvolatele, že vliv zařízení na imisní situaci nebude významný a nebude docházet k překračování imisních limitů u chráněné obytné zástavby v denní ani v noční době. Odvolatel s tím nesouhlasí a naopak uvádí, že již nyní v areálu zemědělského podniku působí několik subjektů, jejichž aktivity mají negativní vliv na životní prostředí a celkové imisní pozadí lokality. Jedná se o bioplynovou stanici, dvě stáje skotu, silážní žlaby, sklady obilí, garáže a sušárnu. Daná lokalita je dle odvolatele již nyní významně zatěžována stávajícím zemědělským provozem, zejména pak činnostmi bioplynové stanice. Dle jeho názoru nelze do této zasažené lokality bez dalšího automaticky umisťovat stavbu, která sice jednotlivě nemusí svým provozem překročit stanovené imisní limity, ale v součtu s ostatními stávajícími zařízeními může vést k postupnému a významnému přitěžování existující emisní zátěže na daném území. Odvolatel důvodně předpokládá, že v případě zahájení provozu zařízení se stávající imisní situace v dané lokalitě ještě zhorší.

Odvolatel zdůrazňuje, že musí být důsledně respektována základní zásada práva životního prostředí, kterou je zásada přípustné míry znečišťování životního prostředí, podle níž území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení (viz § 11 a 12 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů). Rovněž podle článku 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod vyplývá, že výkon vlastnického práva nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Pro úplnost odvolatel dodává, že krajský úřad postupoval nesprávně, když ve zjišťovacím řízení nezahrnul do okruhu dotčených správních orgánů i příslušný orgán ochrany ovzduší.

V závěrečné části odvolání odvolatel uvádí, že podle něj má záměr na výstavbu linky na zpracování bioodpadů významný potenciál negativně ovlivnit danou lokalitu. V záměru odvolatel spatřuje snahu oznamovatele o postupnou přeměnu standardní bioplynové stanice pro zpracování trávy na bioplynovou stanici pro zpracování vedlejších živočišných produktů. Záměr s sebou přinese podle odvolatele mnoho negativních dopadů na životní prostředí a zdraví obyvatel a způsobí zhoršení celkové úrovně životního prostředí v dané lokalitě. Protože dle názoru odvolatele krajský úřad pochybil, když v napadeném rozhodnutí nedostatečně posoudil záměr z hlediska produkce uvedených emisí a nezabýval se důsledně veškerými možnými dopady na životní prostředí, jak jsou odvolatelem výše nastíněny v tomto odvolání. Odvolatel se domnívá, že krajský úřad nekriticky přijal za svá tvrzení oznamovatele uvedená v oznámení a zahrnul je do odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž by vlastní analýzou a posouzením dostatečně zohlednil možné negativní důsledky záměru na životní prostředí. Tato povinnost nabývá na významu zejména u staveb se zásadním dopadem na okolí, což je nepochybně případ předmětného záměru. Záměr má významný vliv na životní prostředí a zdraví obyvatelstva a měl by být proto podle odvolatele předmětem posouzení podle zákona.

V závěru odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil k novému projednání.

Dne 27. 7. 2020 odvolatel podané odvolání doplnil podáním, ve kterém uvádí:

Posouzení vlivu záměru na provoz bioplynové stanice a změnu jejího charakteru považuje odvolatel za nedostatečné. Záměr je krajským úřadem posuzován výlučně z hlediska vstupní části technologie, posuzování fakticky končí v okamžiku přesunu rozdrčené hmoty do fermentoru. Realizace záměru bude však mít komplexní dopad i na provoz stávající bioplynové stanice, ve které má docházet ke zpracování výstupních surovin ze zařízení. Odvolatel rekapituluje podstatu realizace záměru, jejímž důsledkem bude změna bioplynové stanice (dále též „BPS“) zemědělské na BPS tzv. ostatního typu, ve které bude 40% vsádky tvořené kukuřičnou siláží nahrazeno vedlejšími živočišnými produkty (VŽP). Dále cituje zvýšené požadavky na provoz BPS ostatního typu stanovené metodickým pokynem Ministerstva životního prostředí (MŽP). Tyto zvýšené požadavky dle odvolatele jednoznačně souvisí s posouzením záměru, a přesto nejsou v napadeném rozhodnutí zkoumány. Konkrétně nebylo stanoveno ochranné pásmo stávající bioplynové stanice, dle oznámení se u záměru počítá s odkrytým koncovým skladem digestátu, což je v přímém rozporu s citovaným metodickým pokynem, který vyžaduje koncové sklady uzavřené s kapacitou odpovídající čtyřměsíční produkci digestátu. Podle názoru odvolatele musí být také posouzen způsob ukládání digestátu do půdy, jenž nelze podle příslušných předpisů aplikovat s pozůstatky vedlejších živočišných produktů na povrch porostu, jako je tomu u stávající bioplynové stanice. Předmětné digestáty musí být zapravovány přímo do půdy. V této souvislosti není řešeno, zda oznamovatel disponuje dostatečným množstvím orné půdy pro zaorání digestátu se zbytky vedlejších živočišných produktů, případně technickým vybavením pro zapravení digestátu do půdy s trvalým travním porostem. Odvolatel míní, že oznámení tuto otázku neřeší a krajský úřad tuto problematiku opomněl. Obecně lze podle odvolatele říci, že krajský úřad zcela opomněl provést komplexní zhodnocení věci, kdy je nutno posoudit, jaký vliv na životní prostředí a zdraví obyvatelstva bude mít nejen samotný záměr, ale i související změna zemědělské BPS na BPS ostatního typu. Odvolatel rovněž poukazuje na to, že dle oznámení má být zpracování bioodpadů živočišného původu v BPS spojeno s vyšší koncentrací amoniakálního dusíku ve fermentorech, která může způsobovat inhibici procesu a zápach digestátu. Dávkováním bioodpadů má konkrétně dojít ke vnosu cca 107 tun dusíku převážně ve vázané formě do procesu (bílkovinný dusík). Rozkladem tohoto dusíku pak vzniká v anaerobním procesu $N-NH_4$, který může ve větších koncentracích (od cca 6 g/l) působit inhibici procesu. V případě BPS má koncentrace $N-NH_4$ dosahovat hodnoty cca 5,74 g/l, což je dle oznámení na samé hranici bezpečnosti, a bude potřeba v této souvislosti provádět pravidelný monitoring a krmnou dávku či ředění suroviny případně upravovat. Odvolatel nerozumí tomu, jak je možné za takové situace vydat rozhodnutí, že záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí. Pokud sám oznamovatel v oznámení přiznává, že koncentrace $N-NH_4$ bude po realizaci záměru na samé hranici bezpečnosti, měl krajský úřad dle názoru odvolatele posoudit záměr v rámci celého zákona.

V další části odvolatel hovoří o nedostatečném posouzení záměru z hlediska nároků na dopravní infrastrukturu. Množství automobilů přijíždějících do zařízení vyčíslené v oznámení považuje odvolatel za zavádějící. Z výsledku sčítání dopravy provedené Ředitelstvím silnic a dálnic v roce 2016 oznamovatel dovozuje, že zatížení nákladní dopravou bude u silnice č. 10, na kterou se připojují přístupové komunikace III. třídy, v řádu 1%, a tedy minimální. Podle odvolatele je problém v tom, že ve sčítání je zahrnuta celková nákladní doprava projíždějící daným úsekem, nikoliv pouze doprava směřující do areálu zemědělského podniku v Jílovém. Výsledky sčítání jsou proto zcela nevypovídající a irelevantní pro daný záměr. Navíc zvýšení dopravy po páteřní silnici č. 10 je pro místní poměry zcela nevýznamné. Významné a obtěžující je naopak zvýšení dopravy, ke kterému dojde na komunikacích III. třídy (silnice č. 2882 a 2885).

Dle oznámení má být doprava realizována z 90% po silnici č. 2885 směrem na obec Vlastiboř a poté po místní komunikaci vedoucí k zařízení. V rozsahu zbývajících 10% má být doprava vedena po silnici č. 2282 vedoucí obcí Jílové. K tomu odvolatel uvádí, že silnice 2885 má povahu silnice III. třídy a není dostatečně široká k tomu, aby se na ní mohly bezpečně vyhnout dva protijedoucí nákladní automobily nebo nákladní automobil s autobusem, a to zejména v zimním období. Při setkání dvou takto velkých vozidel, zejména v úseku dvojité zatáčky v části Machlov, nemohou taková vozidla vedle sebe projet a dojde logicky ke kolapsu. Při předpokládané frekvenci dopravy 1–2 nákladní automobily v jednom směru (obousměrně pak dvojnásobek) za hodinu je pravděpodobnost takové situace poměrně vysoká. Kromě toho místní komunikace napojující se na silnici č. 2885 je ve skutečnosti polní cestou, jež byla v minulosti zpevněná v rámci komplexních pozemkových úprav z dotací EU. Zpevnění cesty bylo provedeno za účelem zpřístupnění soukromých pozemků z veřejné komunikace. Tato cesta není určena a stavebně ani uzpůsobena k tomu, aby sloužila jako hlavní příjezdová komunikace do areálu zemědělského podniku. V zimním období, při nepříznivých klimatických podmínkách je tato cesta zcela nesjízdná (cesta bývá často zavátá sněhovými jazyky a nelze ji dlouhodobě udržet sjízdnou). V takovém případě reálně hrozí, že doprava do zařízení a z něj bude muset být svedena po komunikaci č. 2882 vedoucí přímo obytnou částí obce Jílové. Jako důkaz přikládá odvolatel fotodokumentaci a opět poukazuje na to, že se krajský úřad těmito skutečnostmi nezabýval.

Tvrzení oznamovatele, že po realizaci záměru bude významně snížena doprava kukuřičné siláže a travní senáže ze zdrojů v okolí, považuje odvolatel za zavádějící, protože zvýšená doprava v období několika dní (kukuřice, seno a senáž se jistě nesklízí průběžně 90 dní v roce, jak je uvedeno v oznámení) není tolik obtěžující jako celkové zvýšení frekvence dopravy v průběhu celého roku – 1 až 2 nákladní automobily za hodinu včetně sobot. Těmito aspekty se krajský úřad rovněž nezabýval a nekriticky přijal tvrzení obsažená v oznámení.

Závěrem odvolatel upozorňuje na nejasnosti ve věci kapacity zařízení, které považuje za mnohonásobně předdimenzované. Podle něj nedává smysl, že kapacita bioplynové stanice nemá být podle oznámení zvýšena, ale přitom oznamovatel používá drtící zařízení s minimální kapacitou 5 t/hod. (52,5 t/pracovní den), když žádá o povolení kapacity na 10 tun VŽP za den. Odvolatel uvádí, že při kapacitě více než 10 tun/den je třeba posouzení dle IPPC. Oznamovatel také používá čerpací stanici s výkonem 30–50 m³/hod., což odpovídá minimální kapacitě 13–20 tun materiálu/hod. Tedy opět mnohonásobně více než o co žádá. Kukuřičnou siláž chce oznamovatel nahradit přibližně stejným množstvím VŽP, přičemž VŽP má 4x menší produkci bioplynu než kukuřičná siláž. Pokud tedy chce nahradit kukuřičnou siláž jen z 50%, odpovídá to 12,5 tunám VŽP, což opět podléhá IPPC. Oznámení považuje za účelově napsané formálně tak, aby nepodléhalo posuzování podle zákona, ani podle zákona o integrované prevenci. Ve skutečnosti je podle odvolatele zařízení dimenzováno nad zákonné limity.

Na základě výše uvedeného odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil v tom smyslu, že záměr „Linka na zpracování bioodpadů Jílové u Držkova“ může mít významný vliv na životní prostředí a bude posuzován podle zákona, případně, aby toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

K odvolání se vyjádřil na základě výzvy krajského úřadu účastník řízení, tj. oznamovatel záměru, spol. BioImpro s.r.o. s tím, že v obou částech odvolání se vyskytují faktické nepřesnosti. Jednotlivým námitkám pak ve svém přípise z 15. 8. 2020 oponuje takto:

Vyjádření oznamovatele záměru k odvolání mysliveckého sdružení NOVÝ DVŮR, z.s.**Ad Vliv záměru na stav povrchových a podzemních vod**

Spotřeba vody z veřejného vodovodu bude činit cca 0,12 l/s průměrně (cca 10 m³/den). Zásobování bude zajištěno přivaděčem z vodní nádrže Souš s kapacitou 300 l/s a zvýšení odběru vlivem realizace záměru činí 0,04 % této kapacity, což nebude mít vliv na kapacitu vodní nádrže. Voda potřebná pro ředění vstupních odpadů v lince bude dále svedena a využita v bioplynové stanici, stávající spotřeba vody na BPS bude tedy nahrazena spotřebou na uvažované lince (viz str. 35 a 36 oznámení). Voda spotřebovaná v technologii se tedy neztrácí, je dále využita v BPS, z níž odchází ve formě kapalného digestátu do skladovací jímky. Pokud dojde k produkci splaškové vody, ta bude v souladu s platnou legislativou odvezena na čistírnu odpadních vod (ČOV). Cca 2 336 m³ vody je potřeba pro provoz biofiltru k jeho vlhčení a z tohoto množství je část odpařována do ovzduší. Nejedná se tedy o významné zvýšení spotřeby vody, které by mělo zásadní vliv na zásoby podzemních a povrchových vod v lokalitě či kapacitu vodní nádrže Souš.

Ad Nakládání s potenciálně nebezpečnými odpady

Jateční odpady, jedlé oleje a tuky, odpady z kuchyní a stravoven nejsou nebezpečnými odpady dle zákona o odpadech a jeho prováděcí vyhlášky. Oznamovatel popisuje, jak je zabezpečeno nakládání s těmito tzv. vedlejšími živočišnými produkty před jejich únikem do podzemních vod a horninového prostředí (materiál je skladován v jímce o objemu až 99 m³, pro porovnání ve stávající BPS skladováno cca 10 000 m³ materiálu), jímka je pravidelně kontrolována v souladu s legislativou, technicky jsou úniky do vod a horninového prostředí téměř vyloučeny. Podrobnosti zabezpečení bude řešit havarijní plán schvalovaný vodoprávním orgánem. V blízkosti záměru se nenacházejí žádné zdroje podzemní vody ani zde neprotéká žádná vodoteč, které by mohly být teoreticky havarijním únikem bezprostředně ohroženy. Vlastnosti kalu skladovaného ve vstupní jímce v podstatě odpovídají statkovému hnojivu – kejďe, se kterou je na farmě běžně nakládáno. Záměr nespadá pod zákon o prevenci závažných havárií a jeho umístění a kapacita není taková, aby mohla způsobit závažné nehody či katastrofy, jak se uvádí v odvolání.

Ad Vliv záměru na zvýšení dopravní zátěže a produkci hluku a vibrací

Doprava související se záměrem je v oznámení záměru hodnocena komplexně a zahrnuje dopravu odpadů do zařízení a dopravu související s provozem farmy, včetně BPS, silážních žlabů, sušárny apod. (viz kapitola B.II.4). Vliv veškeré dopravy v areálu farmy, BPS a uvažovaného záměru (tedy z realizace záměru, stávající a nové dopravy) na hlukovou situaci a znečištění ovzduší byl v rámci oznámení záměru hodnocen na hlukové a rozptylové studii a nebylo zjištěno negativní ovlivnění překračující platné limity. Hluková a rozptylová studie byla zpracována autorizovanou osobou v souladu s platnými metodikami a předpisy. Při zpracování studie byly využity výsledky měření hluku na kogenerační jednotce z roku 2014 a to právě z důvodu zajištění co největší objektivity modelování. Hlučnost kogenerační jednotky, která je v provozu i v současnosti, se časem totiž nemění a je dána jejím technickým provedením – jedná se o stacionární zdroj. Hodnocení dopravy naopak uvažuje ne zcela plné vytížení vozidel dovážejících odpady, viz. kapitola B.II.4. Vliv veškeré dopravy v areálu farmy (tedy z realizace záměru a stávající a nové dopravy) na hlukovou situaci a znečištění ovzduší byl v rámci oznámení záměru hodnocen na hlukové a rozptylové studii a nebylo zjištěno negativní ovlivnění překračující platné limity. U hluku byly např. modelovány přírůstky u nejbližší chráněné zástavby v řádu desetin dB, což nemůže narušovat pohodu obyvatel. Doprava bioodpadů bude realizována lehkými a středně těžkými nákladními vozidly, což i vzhledem ke vzdálenosti chráněné zástavby od příjezdových komunikací nemůže mít vliv na technický stav domů, pohodu obyvatel apod. Doprava odpadů má být realizována vozidly s nosností do 3,5 t (klasická dodávka např. Tranzit) a vozidly s nosností 3,5-10 t za den (např. Avia). **Jedná se o tzv. lehká a středně těžká nákladní**

vozidla, nikoliv těžká, jak je uvedeno v odvolání. Stávající bioplynová stanice není plně soběstačná v zajištění (pěstování) potřebných vstupních surovin (biomasy), tento nedostatek je už nyní řešen dovážením surovin těžkými nákladními automobily. Vytríděný bioodpad z uvažovaného záměru (linka na zpracování odpadů) nahradí dováženou biomasu, čímž dojde ke snížení četnosti dodávek surovin pro bioplynovou stanici těžkými nákladními automobily.

Lze tedy říci, že realizaci uvažovaného záměru nedochází ke zvýšení dopravní zátěže, ale těžká nákladní vozidla navážející biomasu budou částečně nahrazena lehkými a středně těžkými vozidly navážejícími odpady. Stejně je to i u používané manipulační techniky v areálu. Nyní je manipulováno se vstupními surovinami (biomasou), které nahradí přijímané odpady. U velkého množství přijímaných odpadů není třeba použití těžké manipulační techniky – nakladače, jedná se např. o ruční vykládání nádob s odpady a jejich ruční vysypávání do příjmového místa nebo sklopení nákladního prostoru a vysypání odpadu do příjmového místa.

Ad Vliv záměru na kvalitu ovzduší

Zpracovatel oznámení a rozptylové studie zvolil znečišťující látky amoniak a sirovodík zcela záměrně, jako ukazatele možného vlivu záměru na ovzduší v okolí právě s ohledem na zápach. Z tohoto důvodu byla zpracována i rozptylová studie hodnotící vliv záměru v návaznosti na lokální rozptylové podmínky. Studie je zpracována v souladu s příslušnými metodikami MŽP a zcela jednoznačně z ní vyplývá, že vybrané ukazatele amoniak a sirovodík budou u nejbližší obytné zástavby hluboko pod referenčními hodnotami signalizujícími možný zápach (u amoniaku 60 % referenční úrovně u sirovodíku cca 57 % referenční úrovně).

Odpadní vzduch z příjmové haly, který může obsahovat pachové látky je totiž kontinuálně odsáván na biofiltr s předřazenou vodní pračkou, což zajistí dostatečné odstranění zápachu. Tyto biofiltry běžně fungují na velkých odpadových bioplynových stanicích, kde je nakládáno s desítkami tisíc tun bioodpadů za rok a ke vzniku obtěžujícího zápachu zde nedochází (např. BPS Rapotín).

Podle sdělení KÚ Libereckého kraje nebyly do současné doby zaznamenány žádné stížnosti na zápach z bioplynové stanice a bylo tomu tak i v době zpracování oznámení. Bioplynová stanice je technologicky uzavřené zařízení, fermentace probíhá v plynotěsně uzavřených nádobách. Jediným případným teoretickým zdrojem zápachu tak může být pouze digestát vystupující ze zařízení. Tento však podléhá certifikaci UKZUZ a pravidelné kontrole.

Hodnocení kumulativního vlivu záměru v daném území je součástí zpracované rozptylové studie, která hodnotí tyto stávající zdroje v území:

- Provoz kogenerační jednotky bioplynové stanice
- Provoz sušárny biomasy se zahrnutím intenzifikace jejího provozu
- Existující stáje skotu
- Provoz nakladače obsluhujícího bioplynovou stanici
- Stávající automobilovou dopravu

Ani při zahrnutí vlivu stávajících provozů v území a nově uvažovaného záměru nebylo zjištěno překročení platných emisních limitů v území. Výsledné ukazatele sledovaných látek se pohybují hluboko pod emisními limity anebo je příspěvek ke stávajícímu imisnímu pozadí lokality velmi malý.

Pozn. Bioplynová stanice nebyla z hlediska ukazatelů zápachu amoniak a sirovodík zařazena, protože nebyly zaznamenány provozovatelem ani KÚ Libereckého kraje doposud žádné stížnosti

na zápach. Dle provozního monitoringu předepsaném KÚ Libereckého kraje nejsou tyto ukazatele emisí měřeny.

Ad Doplnění odvolání-nedostatečné posouzení vlivu záměru na provoz bioplynové stanice a změnu jejího charakteru

Posouzení vlivu změny skladby vstupní suroviny na provoz bioplynové stanice je provedeno v kapitole B.I.6.3 oznámení, a to z hlediska základních provozních ukazatelů bioplynové stanice: zatížení organickou sušinou, průměrná doba zdržení a zatížení dusíkem. Toto jsou ukazatele, které se při sledování provozu takových zařízení vždy vyhodnocují. Bylo zjištěno, že se sledované ukazatele nebudou pohybovat v úrovni vykazující možná provozní rizika. Pouze zatížení dusíkem bude na vyšší úrovni (na horní úrovni bezpečnosti), což je nutné ve fázi provozu v rámci monitoringu sledovat – bude součástí upraveného provozního řádu bioplynové stanice, který bude odsouhlasen KÚ Libereckého kraje. V rámci provozu pak není problém pro zachování potřebné stability provozu omezit příjem materiálů s vyšším obsahem dusíku či změnit ředění surovin apod. Toto bude určovat aktualizovaný provozní řád zařízení, který bude obsahovat i ukazatele stability procesu s ohledem na obsah mastných kyselin apod.

Metodický pokyn ke schvalování provozu bioplynových stanic a stanovování závazných podmínek provozu z hlediska ochrany životního prostředí, únor 2014, částka 2 je pouze doporučujícím dokumentem, nikoliv právně závazným.

V tomto Metodickém pokynu se navíc v kapitole 1.1 diskutuje problematika zápachu a je zde přímo uvedeno: Jako jeden ze zásadních problémů spojených s provozem bioplynových stanic se jeví zápach, který může mít různé příčiny. Zřídka je zdrojem zápachu vlastní unikající bioplyn. Častěji jde o zápach z nedostatečně rozložené organické hmoty. Pokud je organická hmota ve fermentoru kratší dobu, výsledný digestát silně zapáchá. Správná doba zpracování (zdržení) se mění podle použitých surovin. Je tedy potřeba pečlivě sledovat složení vstupních surovin. Pokud jsou zjištěny problémy během zkušebního provozu, musí být navržena další opatření, např. hermetické uzavření skladovacích jímek, doplnění biofiltru do větracího zařízení některých provozů atd. Pro eliminaci pachových látek v provozech BPS nejsou vhodné filtry s aktivním uhlím.

Zápach z nedostatečného rozložení organické hmoty v případě posuzovaného záměru nepřichází v úvahu, neboť průměrná doba zdržení bude činit 84 dní, což je o více než 25 dní více, než je provozně odzkoušená doba zdržení na velkých odpadových bioplynových stanicích. Složení vstupních surovin bude pečlivě sledováno v rámci monitoringu zařízení, koksokompostový biofiltr s předřazenou vodní pračkou vzduchu je do větracího zařízení již navržen. Pokud by byly zjištěny problémy v rámci zkušebního provozu, může být následně i hermeticky uzavřena skladovací jímka.

V odvolání uvedené limity na odstup bioplynových stanic od obytné zástavby nejsou ve zmíněném Metodickém pokynu MŽP vůbec obsaženy, postupuje se vždy individuálně.

Vznikající digestát bude podléhat nové registraci UKZUZ dle zákona č. 156/1998 Sb. o hnojivech. V rámci procesu registrace je posuzována jak kvalita hnojiva-digestátu, tak i jeho stabilita z hlediska zápachu apod. **Digestát nebude obsahovat žádné zbytky vedlejších živočišných produktů, jak je uvedeno v odvolání. Vedlejší živočišné produkty jsou na vstupu hygienizovány v souladu s nařízením EP č. 1069/2009 a jsou v procesu fermentace rozloženy.** Nezávadnost digestátu je navíc v tomto ohledu sledována na tzv. indikátorové ukazatele v souladu s vyhláškou č. 341/2008 Sb.

Aplikace digestátu se řídí hnojnými plány odběratelů a není rozdíl mezi digestátem ze zemědělské a ostatní (odpadové) bioplynové stanice. Aplikace musí být vždy prováděna v souladu se

zákonem o hnojivech, příslušnými prováděcími vyhláškami a hnojnými plány odběratelů. Tito odběratelé na základě smluvního vztahu aplikují digestát – hnojivo na obhospodařované půdě a odpovídají za správnou zemědělskou praxi při této činnosti.

V tuto chvíli je k dispozici smluvně zajištěných 400 ha půdy, z toho 150 ha půdy orné.

Povinností provozovatele bioplynové stanice je pak předat digestát v takové kvalitě, aby odpovídal platné legislativě a provoznímu řádu zařízení. K tomuto bude sloužit i monitoring zařízení v upraveném provozním řádu bioplynové stanice, který bude obsahovat ukazatele mastných kyselin reprezentujících stabilitu biologického procesu. Upravený provozní řád bioplynové stanice bude schválen příslušným Krajským úřadem.

Kvalita a stabilita biologického procesu je v bioplynové stanici sledována souborem ukazatelů, z nichž je obsah dusíku pouze jedním z nich. Dalšími jsou doba zdržení, zatížení organickou sušinou, poměr uhlíku a dusíku apod. V rámci provozu zařízení se skutečně předpokládá zvýšený obsah dusíku (nedosahující ale limitních hodnot ohrožujících stabilitu), což ale automaticky neznamena, že biologický proces bude nestabilní a nebo bude výstupní digestát zapáchat. Je to pouze indikátor nutnosti zvýšeného monitoringu tohoto ukazatele, což bude řešeno v rámci aktualizovaného provozního řádu zařízení. Tento aktualizovaný řád bude obsahovat další monitorovací ukazatele stability procesu a postupy k udržení provozu bioplynové stanice v bezproblémové úrovni. Jedním z nejjednodušších postupů je např. omezení příjmu bioodpadů s vyšším obsahem dusíku, zvýšení ředění apod. Aktualizovaný provozní řád bude schválen příslušným Krajským úřadem. Popsané provozní koncentrace dusíku ve fermentorech věcně nesouvisí s procesem EIA, ale s vlastním provozem bioplynové stanice.

Ad nedostatečné posouzení záměru z hlediska nároků na dopravní infrastrukturu

Odvolatel považuje vyčíslené množství automobilů přijíždějících do zařízení uvedené v oznámení za zavádějící a žádá o dostatečné posouzení záměru z hlediska dopravní infrastruktury. Při navážení bioodpadů bude zachován stávající stav a bude používána stávající hlavní příjezdová komunikace do areálu. Doprava zpracovávaných bioodpadů do zařízení bude prováděna po 275 dní v roce v denní době, což představuje průměrný návoz cca 25,5 t bioodpadů za den. Toto množství představuje zhruba 3 nákladní vozidla s užitečnou nosností 3,5-10 t nebo 5 vozidel s užitečnou nosností pod 3,5 t za den.

Na silnicích č. 2882 a 2885 uváděných v Oznámení není sčítání ŘSD prováděno. Pokud použijeme analogii s komunikacemi podobné kvality v okolí, kde je dopravní zatížení měřeno (např. Držkov – Zásada, či Plavy – Zlatá Olešnice) zjistíme, že denní zatížení těžkými vozidly se na těchto komunikacích pohybuje kolem 120 až 250 průjezdů těžkých motorových vozidel za den. Zvýšení dopravy vlivem návozu odpadů v tomto případě by činilo kolem 10 %, platné hlukové ani emisní limity nebudou podle provedeného hodnocení v hlukové a rozptylové studii překračovány. Na uvedených komunikacích sloužících k dopravě není nijak omezen průjezd vozidel uvažovaných v záměru zákazovými či příkazovými značkami. Naopak doprava těžkými vozidly aplikujícími např. digestát, přivážejícími obilí do sil ve farmě je již v současné době prováděna. Podle informací provozovatele je v okolí doprava těžkými motorovými vozidly v současnosti prováděna a k jejímu kolapsu či zvýšené nehodovosti nedochází.

Doprava kukuřice do silážních žlabů v rámci sklizně se v Oznámení uvádí na str. 41 ve výši 30 dní a nikoliv v odvolání uvedených 90 dní. Z toho také vyplývá popsání rozsah dopravy. Vytříděný bioodpad z uvažovaného záměru (linka na zpracování odpadů) nahradí dováženou biomasu ze zdrojů v okolí, čímž dojde ke snížení četnosti dodávek surovin pro bioplynovou stanici těžkými nákladními automobily. Jak již bylo uvedeno v bodě 3.2 realizací uvažovaného záměru

nedojde k výraznému zvýšení dopravní zátěže, ale těžká nákladní vozidla navážející biomasu budou částečně nahrazena lehkými a středně těžkými vozidly navážejícími odpady.

Ad nejasnosti ohledně skutečně zamýšlené kapacity zařízení

Odvolatel zpochybňuje uvedenou kapacitu zařízení, tvrdí, že zařízení je kapacitně mnohonásobně předimenzované, než jak je uvedeno v Oznámení. **V odvolání jsou uvedeny záměrně zavádějící údaje.** Kapacita zařízení je dána jednoznačně na 7.000 t bioodpadů za rok (viz str. 8 oznámení a dále) a tato kapacita bude i součástí provozního řádu zařízení, který bude následně schválen a kontrolován KÚ Libereckého kraje. V odvolání uváděné a vyvozované dílčí kapacity jednotlivých prvků technologie odpovídají výrobním možnostem dodavatelů a nijak nesouvisí s celkovou kapacitou zařízení. V oznámení je pak jednoznačně na str. 8 uvedeno toto:

Kapacita linky na zpracování bioodpadů je 7.000 t bioodpadů za rok, z toho max. 10 t za den vedlejších živočišných produktů charakteru odpadů z kuchyní a jídelen, vybraných kategorií jatečných odpadů (kategorie 3 a vybrané odpady kategorie 2 dle Nařízení EP 1069/2009, např. zbytky z výroby mléka, tuky a krev), dále odpadní potraviny, odpady ze septiků a žump a čistírenské kaly.

Omezení max. 10 t za den se týká pouze vedlejších živočišných produktů, není tedy nijak v rozporu s celkovou kapacitou zařízení 7.000 t za rok, viz. např. tabulka č. 3 oznámení s uvedením konkrétních množství odpadů a vedlejších živočišných produktů. V zařízení budou zpracovávány i bioodpady, které nejsou vedlejšími živočišnými produkty. Celková kapacita 7.000 t (včetně vedlejších živočišných produktů) tedy nemůže být překročena.

V závěru oznamovatel konstatuje, že se příslušné orgány jasně a srozumitelně vyjádřily k otázkám potřebným pro vydání rozhodnutí a oznamovatel v jejich postupu nespatřuje nesprávný úřední postup. Tuto námitku oznamovatel považuje za nedostatečně odůvodněnou a irelevantní.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

K jednotlivým námitkám odvolací orgán uvádí:

Ad vliv záměru na stav povrchových a podzemních vod (odvolací důvody 9-11)

Tento vliv je dostatečně popsán na str. 35 a 36 oznámení, podrobněji je pak tento vliv rozveden ve výše citovaném vyjádření oznamovatele z 15. 8. 2020. Rozhodnutí o závěru zjišťovacího řízení nemůže opisovat celý text oznámení, proto je námitka, že rozhodnutí nezkoumá vliv záměru na stav povrchových a podzemních vod, nedůvodná. Náležitosti závěru zjišťovacího řízení jsou uvedeny v § 7 odst. 6 zákona, tj. základní údaje o záměru v rozsahu bodů B.I.1. až B.I.4. a B.I.6. přílohy č. 3 k zákonu a úvahy, kterými se příslušný úřad řídil při hodnocení kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Tyto náležitosti napadené rozhodnutí obsahuje.

Odvolací orgán nepřisvědčil námitce, že záměr bude mít podstatný dopad na stav povrchových a podzemních vod a na spotřebu vody. Jedná se pouze o domněnku, která není ničím podložena. Navrhovaný důkaz (Predikce průměrné teploty vzduchu 1981–2090) nijak nedokládá, že předložený záměr bude mít tak významný dopad na stav podzemních a povrchových vod, aby jej bylo nutno posuzovat v celém rozsahu zákona. K oznámení se z hlediska ochrany vod mimo jiné vyjadřovaly vodoprávní orgány a Česká inspekce životního prostředí. Žádný z těchto orgánů nenamítal nedostatečné posouzení vlivu záměru na stav podzemních a povrchových vod a na spotřebu vody.

Materiály, které označuje odvolatel za potenciálně nebezpečné odpady, jsou takzvanými vedlejšími živočišnými produkty, podléhají veterinárnímu zákonu a nařízení EP č. 1069/2009. V provozu bude s těmito materiály nakládáno v souladu s provozním řádem, který bude podléhat schválení krajským úřadem. Tento provozní řád bude samozřejmě muset respektovat mimo jiné tyto citované předpisy, včetně pokynů veterinárních orgánů. Budoucí nakládání s těmito materiály není důvodem pro posuzování záměru v celém rozsahu zákona.

Odvolatel se dále odkazuje na ustanovení § 5 odst. 1 zákona, k tomu je třeba uvést, že toto ustanovení se týká posuzování záměru v celém rozsahu zákona, nikoliv zjišťovacího řízení. Předmětný záměr je zařazen v kategorii II přílohy č. 1 k zákonu, tedy jako záměr, který je posuzován v celém rozsahu zákona pouze tehdy, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení (§ 4 odst. 1 písm. c zákona). Náležitosti oznámení jsou uvedeny v příloze č. 3 k zákonu, předložené oznámení tyto náležitosti splňuje.

Ad Vliv záměru na zvýšení dopravní zátěže a produkci hluku a vibrací (odvol. Důvody 12-16)

Odvolací orgán v první řadě odmítá zpochybňování rozptylové a hlukové studie. Obě byly zpracovány osobou s autorizací, a to podle schválené metodiky.

Dopravní zátěž je v oznámení hodnocena na str. 40-43. Doprava bioodpadů bude převážně zajišťována lehkými a středně těžkými nákladními vozidly, vozidel s nosností do 3,5 tun a 3 vozidly s nosností 3,5-10 tun. Není zřejmé, jak odvolatel dospěl k tvrzení, že doprava má být realizována převážně těžkými nákladními vozidly. Tím, že dojde k nahrazení části kukuřičné siláže a travní senáže bioodpady, dojde i ke snížení počtu těžkých nákladních automobilů, kterými se tato biomasa převáží nyní.

Odvolatel má pravdu v tom, že v rozptylové i v hlukové studii je nárůst dopravy uveden odlišně (maximální souběh stávající 28 NA/den a po realizaci 33 NA/den plus 5 LNA/den) než v odůvodnění rozhodnutí, kde je na str. 5 uvedeno cit.: *„Špičkový den z hlediska dopravy po realizaci záměru generuje: dopravu 19 NA za den, tj. cca 2 NA za hodinu, kdy se setká především doprava bioodpadů s dopravou obilí do sil.“*

Jak bude vysvětleno níže, tento rozdíl vznikl na základě vyjádření odboru dopravy krajského úřadu a příslušný úřad v odůvodnění rozhodnutí tento rozdíl opomněl vysvětlit.

Odvolací orgán konstatuje, že tato dílčí nepřesnost nemá žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Výsledné hodnoty nárůstu dopravy (snížené oproti rozptylové a hlukové studii) nelze považovat za významné zvýšení dopravní zátěže, je tomu právě naopak, neboť ve skutečnosti má dojít ke snížení celkového dopravního zatížení.

Ad Vliv záměru na kvalitu ovzduší (odvolací důvody 17-28)

V tomto odstavci odvolatel popisuje chemické vlastnosti jednotlivých plynů, obsažených ve vypouštěných emisích a jejich dopad na lidské zdraví. K tomu nutno poznamenat, že se jedná o popis vlastností koncentrovaných plynů, jež nebudou v takové podobě vlivem projednávaného záměru vypouštěny. Koncentrace vypouštěných znečišťujících látek budou splňovat s vysokou rezervou emisní limity stanovené zákonem o ochraně ovzduší za účelem ochrany lidského zdraví i ekosystémů. Vyplyvá to z rozptylové studie, jež je přílohou oznámení. Tato studie je zpracována osobou s autorizací a zahrnuje jak stávající zdroje znečišťování ovzduší, tak i zdroje nově vzniklé (str. 28 rozptylové studie). Rozptylová studie hodnotí rozptyl znečišťujících látek z provozu BPS, kogenerační jednotky, z provozu používané techniky a automobilové dopravy a rovněž z provozu nově navržené linky pro zpracování bioodpadů. Pro posuzované škodliviny byly vypočítány izoliniové mapy krátkodobých maximálních koncentrací a průměrných ročních koncentrací. Pro několik referenčních bodů charakterizujících nejbližší obytné objekty, byly vypočítány kompletní charakteristiky znečištění ovzduší pro všechny sledované polutanty.

Zpracovatel rozptylové studie dospěl k závěru, že vliv nového záměru na imisní situaci v území nebude významný, do značné míry již v lokalitě přítomný je, lze proto doporučit vydání souhlasného stanoviska. Odvolatel svá tvrzení nepodložil oponentní rozptylovou studií ani žádným jiným podkladem, ze kterého by vyplývalo, že cit.: *realizace záměru bude mít zásadní negativní dopad na kvalitu ovzduší v obci Jílové*, a že je nutné posuzovat vliv záměru na ovzduší v celém rozsahu zákona včetně posouzení potenciálních rizik spojených s vypouštěním znečišťujících látek. Odvolací orgán se s požadavkem odvolatele neztotožňuje. K oznámení se mimo jiné vyjadřovaly orgány ochrany ovzduší, tj. krajský úřad i Česká inspekce životního prostředí, a dále Krajská hygienická stanice Libereckého kraje se sídlem v Liberci z hlediska hodnocení zdravotního rizika. Ani jeden z těchto dotčených orgánů nepovažuje za nutné posuzovat záměr v celém rozsahu zákona. Odvolací orgán nesouhlasí s tvrzením odvolatele, že analýzu možných rizik je nutno provést již ve zjišťovacím řízení. Zákon takové posouzení ve zjišťovacím řízení nevyžaduje, stejně jako nevyžaduje rozptylovou a hlukovou studii, kterou oznamovatel nad rámec zákona předložil. Je zcela běžné, že se v rámci zkušebního provozu záměrů ověřují v reálu údaje, které jsou v rámci provedených studií získány schváleným výpočtem či odborným odhadem.

O každodenním vystavení obyvatel Jílového zápachu z provozu stávající bioplynové stanice nejsou ve spisovém materiálu žádné důkazy. Orgány ochrany ovzduší žádné stížnosti na nadměrné obtěžování zápachem z bioplynové stanice dosud nezaznamenaly. Zápach je navíc subjektivní čichový vjem, který se obtížně posuzuje, a legislativa na ochranu ovzduší nestanoví emisní limity pro látky obtěžující zápachem. Rozptylová studie přesto hodnotila záměr také z hlediska znečišťujících látek, které mohou současně obtěžovat zápachem (amoniak, sirovodík), a konstatovala, že krátkodobé koncentrace budou v nejbližší obytné zástavbě s rezervou pod hodnotami, které by mohly obtěžovat obyvatelstvo. Odvolací orgán k tomu dodává, že v opačném případě, tj. pokud by k obtěžování zápachem přesto docházelo, provozovatel by musel podniknout dodatečná opatření, která povedou k minimalizaci zápachu a která budou vymahatelným způsobem zakotvena v povolení provozu/provozním řádu, jež bude vydávat krajský úřad. Nelze souhlasit s tvrzením odvolatele, že krajský úřad pouze převzal tvrzení oznamovatele, že v oblasti nebude docházet k překračování imisních limitů. Jak již bylo několikrát uvedeno výše, nejednalo se o nějaké tvrzení oznamovatele, ale o podklad oznámení zpracovaný autorizovanou osobou, kterým je rozptylová studie, hodnotící vliv na imisní situaci v místě. K námitce odvolatele, že daná lokalita je již nyní zasažena nemalou měrou zemědělskou výrobou a produkcí souvisejících emisí, je nutno uvést, že zemědělská výroba svým charakterem k venkovu patří (na druhou stranu průmyslová výroba bývá většinou umístována do městských částí). Linka na zpracování bioodpadů se zde nestaví na nedotčeném území, ale bude vhodně doplňovat stávající zemědělský komplex Zemědělská farma Jílové s.r.o, který tvoří dvě stáje skotu, mléčnice, sklady, garáže, sušárna a silážní žlaby. Linka bude umístěna do stávající nevyužité haly na farmě. Činností linky bude nahrazena část cíleně pěstované biomasy, především kukuřičné siláže. Využití bioodpadů, které by jinak byly převáženy k odstranění nejspíše ve spalovně, je v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady. Je obecně známou skutečností, že zemědělské činnosti vždy nějaký zápach produkují, slova o významném zasažení oblasti emisemi jsou však velmi nadnesená a nejsou podložena relevantními důkazy. Důsledné respektování základní zásady práva životního prostředí zakotvené v zákoně č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, je podstatou všech složkových předpisů v oblasti životního prostředí, které stanovují míru únosného zatížení. Úkolem orgánů státní správy je pak aplikovat v praxi tuto zásadu. Napadené rozhodnutí tuto zásadu ničím neporušuje, míra únosnosti zatížení překročena nebyla. S provozem zemědělského areálu se odvolací orgán seznámil přímo na místě a neshledal, že by daná oblast byla zasažena nad únosnou míru, jak uvádí odvolatel.

K námitce, že krajský úřad postupoval nesprávně, když ve zjišťovacím řízení nezahrnul do okruhu dotčených správních orgánů i příslušný orgán ochrany ovzduší, je nutno uvést, že krajský úřad zahrnul do okruhu dotčených orgánů i orgány ochrany ovzduší, tj. Českou inspekci životního prostředí i vlastní odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení ochrany ovzduší a odpadů. Tato vyjádření jsou součástí správního spisu. Krajský úřad však pochybil v tom, že v odůvodnění rozhodnutí opomněl uvést připomínku oddělení ochrany ovzduší a odpadů a vypořádat ji. Tento orgán ochrany ovzduší uvedl, že zdrojem zápachu může být biofiltr s předřazenou vodní pračkou vzduchu, kam je sveden odpadní vzduch z vnitřního prostoru haly, a předpokládá, že podmínky provozu (např. jaká budou opatření k zabránění nebo omezení vzniku zapáchajících látek, systematická opatření proti ptákům, hlodavcům, hmyzu a jiným škůdcům nebo podmínka zpracování vedlejších živočišných produktů do 48 hodin po dodání) budou upřesněny v povolení provozu a provozním řádu, aniž by však požadoval posuzování v celém rozsahu zákona. Toto opomenutí není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, připomínka bude respektována v dalším stupni přípravy realizace záměru a v budoucích povolujících rozhodnutích.

Ad Doplnění odvolání z 27. 7. 2020 – nedostatečné posouzení vlivu záměru na provoz bioplynové stanice a změnu jejího charakteru (odvolací důvody 3–15)

Odvolací orgán nepřisvědčil námitce, že krajský úřad posuzoval záměr výlučně z hlediska vstupní části technologie zařízení, a že posuzování záměru fakticky končí v okamžiku přesunu rozdrčené hmoty do fermentoru. Na tomto místě je třeba připomenout, že podle § 3 písm. l) zákona je posouzení vlivů záměru na životní prostředí definováno jako proces, který sestává z vypracování a projednání dokumentace, zpracování posudku, vydání stanoviska a jeho zahrnutí do příslušného rozhodnutí vydávaného v navazujícím řízení. Jak již bylo uvedeno výše, předložený záměr byl podroben zjišťovacímu řízení, nebyl posuzován v celém rozsahu zákona. (Krajský úřad záměry neposuzuje, ale zajišťuje jejich posuzování). Vliv záměru na charakter bioplynové stanice je zřejmý, je dán tím, že se ze stanice zemědělského typu stane bioplynová stanice tzv. ostatní, jak je uvedeno v metodickém pokynu MŽP, který odvolatel též zmiňuje. Konkrétní ovlivnění procesů v BPS je dostatečně popsáno na str. 22-27 oznámení v kapitole B.I.6.3. Z oznámení také vyplývá, že vliv záměru (linky na zpracování bioodpadů) na veřejné zdraví a životní prostředí byl zjišťován včetně vlivu stávající BPS, a to způsobem stanoveným v kapitole D. náležitosti oznámení dle přílohy č. 3 k zákonu. Vliv obou zařízení byl jednak předmětem rozptylové studie, jednak v kapitole B.I.6.3 oznámení byl popsán vliv změny skladby vstupní suroviny na provoz BPS z hlediska základních provozních ukazatelů: zatížení organickou sušinou, průměrná doba zdržení a zatížení dusíkem. Bylo zjištěno, že s výjimkou dusíku budou sledované ukazatele v úrovni vykazující běžná provozní rizika. Sledování zatížení dusíkem bude součástí upraveného provozního řádu a na základě této analýzy pak budou podniknuta vhodná opatření ke snížení zátěže amoniakálním dusíkem. Provozní řád podléhá schválení krajským úřadem jako součást povolení provozu zařízení z hlediska odpadového zákona i zákona o ochraně ovzduší.

Námitka, že některé body uvedené v metodickém pokynu Ministerstva životního prostředí k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu „nebyly v napadeném rozhodnutí zkoumány,“ je nedůvodná. Účelem zmíněného metodického pokynu není zkoumat jeho doporučení ve zjišťovacím řízení, ale jak je uvedeno v jeho preambuli cit. „*zavázat příslušné orgány státní správy v oblasti životního prostředí k jednotnému postupu při povolování a schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu a optimalizovat podmínky jejich provozu z hlediska životního prostředí.*“ Tímto metodickým dokumentem se tedy mimo jiné bude krajský úřad řídit při vydávání povolení provozu pro linku na zpracování bioodpadů z hlediska zákona o odpadech a zákona o ochraně ovzduší.

V kapitole *B.I.6.3 Technická a technologická zařízení, provoz zařízení* předloženého oznámení je uvedeno, že vyšší koncentrace amoniakálního dusíku ve fermentorech může způsobit inhibici procesu. Koncentrace 5,74 g/l je považována za horní hranici bezpečnosti, ale nejedná se o bezpečnost z hlediska vlivu na životní prostředí či zdraví lidí, jak mylně uvádí odvolatel. Je to horní hranice bezpečnosti pro to, aby probíhající proces fermentace nebyl zastaven a probíhal plynule. To ostatně vyplývá již z výše uvedeného nadpisu kapitoly B.I.6.3, zatímco vlivy na veřejné zdraví a na životní prostředí jsou popsány v kapitole D. oznámení.

S námitkou, že zvýšení dopravy po páteřní silnici 10 je pro místní poměry nevýznamné, lze souhlasit, intenzitu dopravy po silnici I/10 v denní době však uvedl zpracovatel oznámení jako doplňující informaci, neboť sčítání vozidel na ostatních komunikacích v místě nebylo prováděno. Nelze přisvědčit názoru odvolatele, že vlivy záměru z hlediska nároků na dopravní infrastrukturu jsou posouzeny nedostatečně. Na str. 9 hlukové studie i na str. 9 rozptylové studie je shodně uvedena tabulka *Přehled generované dopravy (počty vozidel)*, kde je uveden maximální souběh dopravy ve výši 33 NA/den a 5LNA/den. S těmito hodnotami tedy obě studie počítaly. Na základě požadavku odboru dopravy krajského úřadu však oznamovatel denní počet průjezdů nákladních automobilů snížil na výsledných maximálně 19 nákladních automobilů za den, tj. 2 nákladní vozy za hodinu. To je nižší úroveň než stávající stav, neboť bude významně snížena doprava kukuřičné siláže a travní senáže ze zdrojů v okolí, a to na cca 1 500 tun/rok. Protože jsou tyto komodity převáženy těžkými nákladními vozy, je logické, že tato změna bude generovat i snížení negativního vlivu dopravy, než jaký byl původně hodnocen.

Pokud jde o námitku možného kolapsu v případě setkání dvou velkých vozidel na silnici č. 2885 a námitku, že příjezdová komunikace na ni je polní cestou, odvolací orgán uvádí:

Na základě výzvy odvolacího orgánu oznamovatel předložil dne 29. 9. 2020 písemné vyjádření, ve kterém uvedl, že jako příjezdovou komunikaci bude užívat silnici č. 2882/III., kterou využívá již nyní. V oznámení záměru bylo chybně uvedeno, že z 90% je využívána silnice 2885/III a z 10% silnice 2882/III, ve skutečnosti je tomu naopak. Bude tedy zachován stávající stav, tj. jako hlavní příjezdová komunikace bude využívána silnice 2882/III s tím, že dopravní zatížení by mělo být o něco nižší z důvodu snížení počtu těžkých nákladních automobilů.

Ad nejasnosti ohledně skutečně zamýšlené kapacity zařízení

Kapacita zařízení je zcela jednoznačně uvedena v úvodní kapitole oznámení, činí **7 000 tun bioodpadů** za rok, z toho maximálně 10 tun za den jsou vedlejší živočišné produkty (VŽP), zbytek tvoří ostatní biologicky rozložitelné odpady (bioodpady). V tabulce č. 6 na str. 39 oznámení jsou vyjmenovány všechny bioodpady, které oznamovatel bude v zařízení zpracovávat, a které v součtu dávají hodnotu 7 000 tun. Není tedy pravdivé tvrzení odvolatele, že oznamovatel chce nahradit kukuřičnou siláž pouze vedlejšími živočišnými produkty a že zařízení je mnohonásobně předdimenzováno. Jestliže se oznamovatel rozhodl, že kapacitu zařízení omezí na takové množství VŽP, aby provoz nepodléhal režimu zákona o integrované prevenci, je to jeho právo. Námitka, že oznámení je napsáno účelově formálně tak, aby záměr nepodléhal zákonu o integrované prevenci a že zařízení je ve skutečnosti kapacitně dimenzováno nad zákonné limity, není ničím podložena, odvolací orgán ji proto odmítá jako zcela nedůvodnou. Provoz zařízení podléhá kontrole ze strany krajského úřadu i České inspekce životního prostředí, případné protiprávní jednání provozovatele by pak mohlo být ze strany těchto úřadů postiženo sankcí a uložením opatření k uvedení provozu do souladu s právními předpisy. Z hlediska zákona o posuzování vlivů na životní prostředí však u záměru nakládání s VŽP kapacita sama o sobě nehraje roli, záměr je zařazen do kategorie II bez omezení kapacity, takže se posuzuje v celém rozsahu zákona, až když se tak stanoví v závěru zjišťovacího řízení.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že krajský úřad postupoval při vydání rozhodnutí i v řízení, které mu předcházelo, v souladu s právními předpisy. Při svém rozhodování se krajský úřad také řídil zásadami uvedenými v příloze č. 2 k zákonu, tj. charakteristikou záměru, jeho umístěním, charakteristikou předpokládaných vlivů na obyvatelstvo a životní prostředí. Všechny možné vlivy záměru na životní prostředí byly ve zjišťovacím řízení identifikovány, podmínky k jejich prevenci, vyloučení případně snížení jsou uvedeny v kapitole D.IV oznámení a v odůvodnění rozhodnutí. Podmínky provozu záměru budou stanoveny v navazujících povolovacích řízeních.

Odvolací orgán neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí. Jeho změnu ve smyslu posouzení záměru v celém rozsahu zákona, jak požaduje odvolatel, zákon neumožňuje. Pozitivní závěr zjišťovacího řízení se nevydává rozhodnutím.

Pokud jde o nepřípustná odvolání, podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu je odvolací orgán povinen zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání pravomocného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Odvolací orgán konstatuje, že taková situace nenastala. V nepřípustných odvoláních se objevily prakticky stejné námitky jako v odvoláních přípustných.

Po přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek uvedených v odvolání odvolací orgán napadené rozhodnutí potvrdil a rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Milan Kubíček
ředitel odboru výkonu státní správy V
podepsáno elektronicky

Obdrží prostřednictvím datové schránky:

BioImpro s.r.o., Lipská 4705, 430 03 Chomutov

ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o., Truhlářská 13, 110 00 Praha 1

Krajský úřad Libereckého kraje, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

Obec Jílové u Držkova

Obec Vlastiboř

Doporučeně s dodejkou:

Ing. Jiří Martínek, Jílové u Držkova 94, 468 22 Železný Brod

Mgr. František Lufinka, Těpešská 481, 468 22 Železný Brod

Martin Blažek, Hrubá Horka 97, 468 22 Železný Brod

Martina Fendrychová, Jílové u Držkova 143 468 22 Železný Brod